

ще кажа, че не виждамъ тукъ щото Лепавцовъ да е подбуждалъ населението на страната противъ правителството. Той не може да се счете като *подбудителъ*, а като *подбуденъ* отъ други, та слѣдователно той е само причастенъ къмъ дѣлото. И като такъвъ той би можалъ да се накаже спорѣдь по-долний — 58 — членъ отъ сѣщий законъ, които гласи: „Когато нѣколцина направятъ едно тайно споразумѣние (комплотъ) съ цѣль да се извърши едно отъ злодѣянията спомѣнати въ чл. чл. 55 и 56, па се наговорятъ и рѣшатъ да се извърши смущението прѣдначертано въ това споразумѣние, а освѣнъ това прѣдприематъ дѣла и мѣрки за да се приготвятъ сръдствата за извършването, лицата, които сж съучаствували въ това споразумѣние, се наказватъ съ вѣчно заточение, даже и когато не се е осъществило смущението“. — Но ако въ едно такова тайно споразумѣние не сж утвърдятъ (констатирайтъ) дѣлата и мѣрките прѣдприети, за да сж приготвятъ сръдства за извършване на смущението, а само се е говорило и рѣшило за това извършване, лицата, които сж участвували въ това споразумѣние, поставятъ се врѣменно въ крѣпость. — Ако ли е станало едно прѣдложение за да се образува едно споразумѣние за извършването на едно отъ спомѣнатитѣ въ горнитѣ два члена злодѣяния и не се е приело, лицето, което е направило това прѣдложение, наказва се съ затворъ отъ една до три години“. Тукъ наистина се говори, че е имало съставенъ единъ комплотъ отъ Тома Георгиева, Ал. Карагюлева, Бобекова и пр. и този комплотъ да ли се е състоялъ или не, азъ незнамъ, но зная положително, че подсѣдимия Лепавцовъ не се е събиралъ съ никого отъ тѣхъ, да се наговаря и рѣшава какъ да стане и какъ да не стане извѣстно нѣщо и за това Лепавцовъ не може да се счита за другъ, освѣнъ за причастенъ само въ това дѣло. Но, за да бѣдж по ясень, нека отида по нататѣкъ. Единъ денъ Илия Георговъ отишелъ въ дюкяна на Лепавцова и му казалъ, че се готвяло да се убие г-нъ Стамболовъ и че за това нѣкой си Тюфекчиевъ билъ пригответилъ и хората. Това станало на 17-й Октомврий 1890 год., но Георговъ му само съобщилъ това, безъ да го пита съгласенъ ли е на това, безъ да го вика на съвѣщание и въобще безъ да го задължи да вземе нѣкои мѣрки, или пъкъ Лепавцовъ да се е натоварилъ да пригответи нѣщо. Г-нъ Прокурорътъ, въ обвинителната си рѣчь, се помъжн да докаже, че Лепавцовъ е знаелъ всичко, и че е вършилъ